

[Jørgen Estrup]

ne. Jeg har set en kreditforeningsdirektør refereret for det synspunkt, at kreditforeningerne ikke skulle vise samfundshensyn. Jamen, hvis kreditforeningerne ikke vil det, er der kun ét sted, man kan henvende sig, og det er i Folketinget.

Bollmann (CD):

Den erhvervslejelovgivning, vi nu er i gang med, har været debatteret adskillige gange også her i salen. Et af resultaterne fra den seneste debat var beslutningen om en udredning af lovgivningen. Så vidt jeg har forstået, er hensigten, at vi skal have en afklaring her i februar måned i år. Men de tre partier, som har fremsat forslaget, har ikke ment, at man kunne vente på denne udredning og har så foreslået et midlertidigt huslejestop for erhvervslejemål med virkning fra den 15. januar.

Jeg vil da umiddelbart sige, at det mest tiltalende ved forslaget er ordet midlertidigt. Men i øvrigt kan jeg tilslutte mig ministerens principielle betragtninger om, at lovgivningen skal tage hensyn både til lejer og udlejer. Jeg er glad for, at det bliver slået fast ved denne lejlighed, for når vi ser tilbage i tiden på lejelovgivningen, måske især den almindelige, har det været svært at se, hvor hensynet til udlejerne har været.

Jeg synes, jeg oplever det sådan, at udlejerne normalt betragtes som grimme kapitalister, som skal dukkes gang på gang. Resultatet har også været, at det endnu ikke er lykkedes at få vedtaget en ny, fornuftig lejelov, selv om guderne skal vide – jeg ved ikke, om man må bruge et sådant udtryk – at vi i hvert fald har gjort en del forsøg igennem adskillige år. Men som andre har været inde på, er det helt klart, at en del udlejere vil blive ramt på et forkert grundlag ved denne lovgivning.

Jeg har noteret mig ministerens bemærkning om, at han vil kontakte realkreditinstitutterne med henblik på at dæmpe prisudviklingen. Det er udmærket, det synes jeg er en god ide. Men jeg vil da samtidig sige, at man nok ikke skal give denne sektor hele skylden for de stigninger, der er sket. Der findes jo andre kræfter her i samfundet, som har betydning for prisdannelsen. Jeg tror, det var hr. Engell, der var inde på byplanlægningen, på kommunernes administration og kommunernes muligheder for at finde egnede arealer til det mindre erhvervsliv.

Det tror jeg alt sammen har indflydelse på den prisdannelse, der er sket.

Jeg tror også, at man kan sige det på en anden måde. Jeg mener nemlig ikke, at erhvervslejerne har den opfattelse, at den væsentligste årsag til lejeforhøjelserne er at finde i kreditforeningernes låneudmåling. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke en tilsvarende udvikling har fundet sted i andre store byer i verden. Der blev nævnt Tokyo. Jeg tror ikke kun, det er Tokyo. Det er mange andre steder, hvor den samme udvikling viser sig.

Men vi erkender blankt i CD, at der er tale om meget store, også for store lejeforhøjelser, og at de giver ikke mindst det mindre erhvervsliv meget store problemer. På den måde sker der altså det, at vi får en uønsket byudvikling, en strukturændring i forretningsmønstrer, som ingen ønsker. Derfor ser vi i CD frem til, hvilke forslag der kan komme ud af professor Nielsens rapport. Man har ment, at det haster meget, og hvis jeg får lov at betragte forslaget her som en mulighed for en tænkepause, skal vi selvfølgelig ikke modsætte os forslaget. Vi betragter ikke forslaget som en endelig løsning, og vi må selvfølgelig også forbeholde os muligheder for at undersøge de enkelte paragraffer i forslaget, når vi kommer i udvalget. Jeg mener, der er nogle ret så uklare ting. Det skal jeg ikke komme ind på her.

Men med disse bemærkninger kan jeg på CD's vegne trods alt, havde jeg nær sagt, give tilslutning til, at vi får denne tænkepause.

Behnke (FP):

Indledningsvis fristes man til at citere fra grundloven for regeringspartierne repræsentant om, at man i denne sal alene skal afgive sin stemme efter overbevisning. Derfor kommer det nok næppe som en overraskelse, at Fremskridtspartiet går imod det foreliggende lovforslag fra Socialdemokratiet, SF og De Radikale.

Vi har den opfattelse, at huslejen i et byggeri har den pris, som markedet selv fastsætter, og den pris er også den korrekte pris. Vi forstår slet ikke baggrunden for dette forslag. Havde det drejet sig om udlejning af beboelse til private, kunne vi udvise en anelse af forståelse, idet der kan argumenteres for, at f.eks. en ung studerende i boligmangel kan være tvunget til at tage, hvad der bydes, og derfor kan have behov for en vis beskyttelse mod de værste huslejer. Hav-